

CSIKI LAPOK

Feloldó kiadó: Osv. VÁKÁR LAJOSNÉ	Előfizetési ár:		Nyitóléti költségek díja szerenkint 1 Pengé Készletek nem adóznak vissza. Hirdetési díjak a legelőbbban számítottak. Kiadóhivatal: Csiksereda, Apaí Mihály-utca 15 sz.	Feloldó szerkesztő vitéz Résségh Győző
	Egész évre . . . . . Félévre	Pengé 6.— 1.—		

Honvédeket bucsuztattunk.

Csiksereda város községe is honvéd alakulatot bucsuztatott. Székely honvédek indultak innen is a harotérre. Messze Oroszországba, hogy kivégezék részüket abból a keresztes háborúból, amelyet Európa népei viselnek az istentelenség ellen.

As a nemzedék vagyunk, akik már egyszer elküldöttük fiainkat a világháború vérivatarába. Harcos nép vagyunk, a szívünk helyén van, ha hasánkról van szó. A magyar honvéd végig verekedte akkor is a világháború minden poklát. És ellenséges területeken állott mindenfelé a világban akkor is, amikor az alattomos belső ellenség 1918. őszén hátrulról ledöfte.

A harc, a háború hosszú tartosik ennek a népnek az életéhez. Mindig kijutott belőle. Nincsen magyar nemzedék, amelyet ez a magyar sors meg ne véreztetett volna. Így hát az életünk velejárója a háborús hősi küzdelem és véráldozat.

Nincsen abba semmi újság, hogy vért adunk az európai civilizáció nyugalmaéhoz ma is. Ezt csináljuk hosszú évszázadokon. Mellünköt neki fessítve védjük mindig nyugatot a keletről jövő minden veszedelemmel szemben. Öt állottunk a Kárpátok kapujában. Verestünk és fogyunk Nyugatért.

Ma, amikor székely honvédek indulnak a csikseredai állomásról, harcos lelkünk őszön ünnepel. Erre minket sem kéri, sem tanítani nem kell. A magyar lélek ősi hangja szólal meg ebben az ünnepben, amikor fajt haroba enged.

És ennek ma különösen így kell lennie. Ma amikor egyenesen az életünkről van szó. Mert asszal minden ember tisztában van, hogy ennek a háborúnak elvesztése teljes megsemmisülésünköt jelentené.

Esért állítjuk harcos lelkünk egész vitézségét és lelkesedését az új európai élet-halál küzdelem szolgálatába. Esért kisérjük honvédeinket aggodó szeretetünk egész öntudatával a véres harcmezőkre és ezért köteletségünk egy olyan köséleti hangulatnak megteremtése, amelyben minden magyar ember ha rákerül a sor, jóssívvel, örömmel, a nemzete jövőjének szóló áldosattal adja oda ha kell az életét.

A honvédeink elmentek. Ha szükség lesz akkor még mennek. És mi tudjuk, hogy amerre eljárnak, ott szégyent nem hosznak a magyar koronára. Mi nem tehetünk egyebet mint az, hogy lelkünk egész szeretetével elkísérjük és ha kell késsen állunk, hogy kövessük őket bármelyik peroen.

Ami nekünk itthon maradtoknak a köteleltsége az a köveikeső: Minden magyar embernek becsülettel kell vállalnia azt, hogy amialatt a honvéd fegyverrel a kezében a harotéren küzd, addig idehaza vigyásonk a belső rendre és fegyelemre. Kegyetlen elszántsággal megtorlunk minden olyan gasemblerséget, amely a végső győzelem kimenetele ellen dolgozik. Örökdünk a hátsó front nyugalman, hogy semmi ne savaarja annak termelő felkészültségét. Haszafias jó szívvel leszünk a harotéren küzdőknek családtagjaival szemben, segítjük, támogatjuk, megbecsüléssel vesszük körül.

Altalában fogadjuk, hogy bennünk 1918. soha nem fog megismétlődni. Esért magyar szívünk egész öntudatával vállaljuk egy háborús gasdálkodásnak minden beosztását, ha kell szenvedését. Zokasó nélkül állunk egy háború minden eshetőséggel kösött a magyar jövő szolgálatában.

A honvéd-bucsuztatásnak ez kell az értelme legyen. Iyen gondolatokkal kell hősi utjukra indítsuk vitéz katonáinkat. És akkor biztosra vehetjük, hogy soha el nem vesszünk.

A honvéd alakulatnak harotérre indulását városunk községének haszafias lelkesedése ünneppé avatta. Ott volt a város apraja nagysa, hogy lelkének melegével bítassa és az örök magyar köteleltségre figyelmeztesse. Az ünnepséget a Határőr törzszenekara a nemzeti imánkkal nyitotta meg. Esután Bárózy alexzrdes a helyi katonai parancsnokság nevében, Szász Gerő polgármester a város és Dr. Balogh Lajos a frontharcosok nevében bucsuztatták harotérre induló honvédeinket, akiknek nevében parancsnokuk köszönte meg a magyar testvéri szeretetből és öntudatos lelkesedéstől áthatott üdvözlő szavakat. A hivatalos program után a Határőrzenekar szórakoztató zenét, indulókat játszott, melynek hangjainál még sokáig együtt maradt községünk — a honvédekkel. Elhazozta virágokkal, szeretetének minden melegével és a győzelmes visszatérés hitével engedte utjára a késő esti órákban harotérre induló alakulatunkot.

Harcterek.

A nagy háború elmúlt héten új szakaszához érkezett. Huszonöt napi borzalmas erőharc után elesett a világ legkoraszorihban kiépített hadi bázisa Szabasztopol. A Krim félszigetnek ez a szikla és vasbeton erőde pokolian ki volt építve. A Szovjet két évtizeden keresztül belécsépítette a szovjet polgárok millióinak vért. Elképzeltetlen módon megérdemelte ezt a feketetengeri támaszpontot, amely egyben az egész Feketetenger feletti uralmat is jelenti. Görceis kitarással védelmezte a szovjet haderő Szabasztopot, amelyet lépésről-lépésre kellett a nagyszerű német hadierőnek elfoglalnia. Es huszonöt nap alatt végrehajtották a német haderő a hadtörténelem legfényesebb haditettét. — Sziklába vajt erődök láncolatán, a természet és ember által emelt akadályok szörnyűsége vonalain keresztül leküzdötték a legalább százötvenezer haroszerűen képzett szovjet katona által utolsó csapp végig védelmezett kikötőt és július 1-én délután véglegesen német kézre került Szabasztopol. Felmerül a kérdés, miért volt Szabasztopol olyan fontos a háború további sorsára. Nyilvánvalóan azért, mert ez a támaszpont kiinduló pontja a Kaukázus elleni hadműveletekhez. Rommel nagy afrikai előretörése után joggal érdekezheti a szovjet hadvezetés azt, hogy ez nem tartozik a lehetőségek közé. Ahogyan áthajózhat ak nagy olasz és német erők Afrikába és ott végrehajtották ezt a páratlanul álló teljesítményt, ugyanezre a mintára Kaukázus elleni támadás is lehetséges. Ezek lehetnek hadászatiilag azok az elgondolások, amelyekért huszonöt nap alatt annyi vért áldozott az orosz hadvezetés.

Most, amikor a n éri hadműveletek megkezdése előtt Szabasztopol elesett, megtelik az ember lelke büszkeséggel. Azzal amit egy katonanép érdehet ilyen hatalmas katonai teljesítmények között. Napról-napra megérdemlök a hit abban, hogy az a szövetség, amely ilyen haditettekre képes, azt semmiféle földi hatalom le nem győzheti. Vágeredményben Singapur és Szabasztopol képviselték ebben a háborúban az ellenség megingathatalan hatalmát. Az egyiket a japánok az egész világ csodálata közben napok alatt ütötték le, a németek pedig Szabasztopot foglalták el minden időnek legnagyobb katonai teljesítményével.

A mialatt pedig Szabasztopolért a leggyilkosabb háborút vívták a németek, aszallatt Rommel a német és olasz katona páratlan felkészültségével a sivatagi háborúnak utólréhetetlen eredményeit vitta ki Afrikában. A sivatag az emberi teljesítő képességnek minden idegszállát próbára teszi. És ezt a próbát a német és olasz katona kiállotta. Mutatja az eredmény. Nem törődve a tikkeasztó meleggel, éhséggel, törnek előre a csapatok és Tobruk bevételé után üldözik megállás nélkül a megvert angolokat Alexandria felé. Alexandria hadikikötőből már elmenekült az angol hadihajó. Csak példának emlitjük fel, hogy a német és olasz rohamcsapatok tíz nap alatt ötszáz kilométert nyomultak előre állandó erős brit állások leküzdésével. Ennek eredményeképpen ugy Alexandria, mint a Szuezi csatorna már közvetlenül a német légierő hatókörén belül van.

Nagy eredmén ek ezek, amelyekre csak olyan elszánt katonasépek képesek, mint amilyenek szövetségeseink. Jól mondotta a magyar miniszterelnök egyik legutóbb tartott honvédbucsuztató beszédében; dicsőség a világ két legkittőbb katonanemzetével a világ legnagyobb ellenség

ellen harcolni. Ezt mondotta Kállay magyar miniszterelnök Kassán, abonnan elindult a harotérre egyik alakulattal a miniszterelnök fia is, Kállay András huszárhadnagy.

Es amíg ezek a nagy hadi eredmények az ellenség körében annyi idegességet és kapkodást okoznak, aszallatt megindult a nagy német és szövetséges támadás is Keleten. A szovjet harotér déli és középső szakaszán támadásba lendült a német hadigépezet és nem kétséges annak áttüt eredménye. Még jelentés nincsen. De szerda óta megmondult a szövetséges arcvonal, hogy utolsó ütéseit mérje rá a szovjetre.

A német hadvezetés különben kiadta a szovjet elleni hadjárat első esztendőjének veszteség listáját. 1941. évi június hó 22-től 1942. évi június hó 20-ig 270 ezer hősi halottat veszített Németország, az eltűntek száma 50 ezer. Aránylag nem nagy ez a veszteség ahos az eredményhez, amit elérték a szovjetnek szédületes katonai hatalmával szemben. Azzal a szovjet haderővel szemben, amely készen állott Európa lerohanására a maga szédítő gépi felkészültségével és katonai erejével,

Háború van. Ebben tudjuk, hogy nyugodtan nem lehet és nem is szabad aludni. Készen kell állni minden pillanatban mindenféle meglepetésre. Esért köteleltsége minden háborút viselő nemzetnek felkészülni a legkeményebb megpróbáltatásra is. Ennek ez a rendje. Egyet azonban büszkén lehet elkönyvelni és ez a katonai türelmünk. Ebben hiszünk és akkor győzni fogunk.

A Határőr törzszenekar bemutatója.

A tervből élővalóság lett. A hónapokkal ezelőtt elvetett mag talajt fogott. És örömmel jelenthetjük, hogy városunk falai között késsen áll egy 30 tagu, fejlődésképes honvédzenekar.

Olvasóink előtt ismeretes az akkori beindulása Koltay Zoltán százados a 79. honvéd hadkiegészítő parancsnoka a zenekar felállításának kezdeményezője.

Három-négy hónappal ezelőtt látta meg es az ócsa-szemű és tevékeny lelkű katona azt, hogy ennek a városnak, mint megye székhelynek ugy kulturális, mint haszafias életéből hiányzik egy értéket jelentő fuvószenekar. A megálátást tett követte. Felhívást intézett hatóságainkhoz, kösületeinkhez. Megalkuvást nem ismerő kitarással ártörte a csiki kösöny erőd-vonalait. Kért, sürgetett, Szász Gerő polgármesterrel nyakába vette a várost, bítatott, lelkesített és a teremtő szándék állandó lésában megszületett mára a zenekar.

Alig néhány hónap telt el. A semmiből elősteremtettek 30 darab fuvó hangszert, 30 muszikust, állandó próbatermet. Szakadatlan munkával, a kezdő muszikusok rendszeres tanításával rövid hónapok alatt csoda történt ennek a vármegyének kulturális életében. Készen áll egy művészeti teljesítményekre képes fuvós keret, amelyet ez a vármegye büszkeséggel vehet át és vállalhat magának.

Koltay Zoltán százados 1942 július 1-ére bemutatót rendezett a zenekarral, Csikseredában az Európa termében. A bemutató hási keretek között zajlott le. Azokat hitva meg, akik áldostak, akik megértették az első hívó szót. Meghitva erre a bemutatóra a zenekar felállításához hozzájáruló kösbirtokosságokat, hatóságokat és mindazokat, akik szeretettel, ennek a vármegyének kulturális fejlődését akaró szívvel felkarolták a tervet és végig segítették a kiteljesítés útján. Egyszóval mindenkit aki ringatta a bölösöt.

A szép számmal egybegyűlt kösönségnek elsősóban bemutatott az elszámlolást. Vitéz Nyerges Gyula pénzügyigazgató elnökségével bizottság állapította meg, hogy a magyar kösönség áldosátának minden fillére papir forma szerint is tökéletes kezelésben jutott el rendeltetési helyére. Ott állott ennek alátámasztására és igazolására Nyers István karmesterrel es élén az egész zenekar is, hogy bemutassa es elvégezzet munkát és tudását.

As eredmény egyenesen meglepő. Nyers István karmester valóban dicsőretreméltó munkát végzett. Pattogó ütemű indulók, keringők és fajsúlyosabb senei művek között kedves meglepetésként hatott Nyers karmesternek saját szerzeményű indulója, amelyet a senekar szervezőjének Koltay szászadosnak ajánlva nagy lelkesedéssel mutatott be a senekar.

Elmondhatjuk élmény volt ez a senekari bemutató. Rövidesen a nagy község is meggyőződhet arról, hogy milyen értékkel gyarapodott ez a város, csak egyetlen embernek megalkuvást nem ismerő ügyességében és hasznos lelkesedésében. A Koltay szászados műve máról-holnapra megváltoztatja ennek a városnak szürkeségét és hisszük, hogy új szintre viszi bele a sok tekintetben elpetyhült, unottá keseredett ütem nélküli életünkbe.

A fuvós-senekarunk tehát nem álmot tovább. Jött egy lelkes magyar ember, aki nem néshette tovább tökéletlenkedő eredménytelenségünket. Amit mi nem tudunk megcsinálni egy életen, ő megcsinálta 4 hónap alatt. Nem vitás, hogy ezért elismerés jár, ami nem is hiányzik senkinek a lelkéből.

Most már arról van szó, hogy a késszkapott értéket becsuljuk meg. Szeretetteljes magot egy komoly senei élet alapjává. Ne sajnáljuk ettől a gondolatától sem a pénzt, sem a fáradságot. Olyan befektetés, amely kamatostól visszafizetődik.

Tusnádfürdői élet.

Tusnádfürdő, július 3.

Ami ideig fűrdőedv Tusnádfürdőn igen kedves kilitásokkal nyílt meg. Amlat ismeretes az első világháború alatt a fűrdőt rendkívül súlyos csapás érte akkor, amikor a minden igényt kielégítő hatalmas gyógycsarnok földig égett.

A román uralom alatt a gyógycsarnok újjáépítése lehírdethetően nehézségekbe ütközött, sőt a felszabadulás óta sem lehetett ezelőre az újjáépítés iránt komoly lépéseket tenni. Mindenképpen helyesnek lehet tehát a fűrdőigazgatóságunk azt az elhatározását, hogy addig is, amíg egy korszerű gyógycsarnok épülhet, ideiglenesen egy olyan éterterm, hangversenytermet, olvasót és játéktérmet épít, amely a község leg-szükségesebb igényeit kielégíti.

Szerencsés gondolat volt, hogy a fűrdőigazgatóság választása a régi erdélyi cukrászdára esett, mely a román uralom alatt az „Eldorado” nevet nyerte. Már a múlt évben befejezés alatt állott a kibővített épület, melynek hiányát a község türelmetlenül érezte, befejezését hasztalanul sürgette és végül is a község jó része türelmetlenül távozott.

A románok jól találták megukat a kis fűtős barakban, a sötét pultok mellett. A magyar urak községnek azonban sokkal kényesebb és nagyobb igénye van. Éppen ezért őszinte örömmel köszöljük olvasóinkkal, hogy a fűrdőigazgatóság az Eldorádót kibővítve július 1-én átadta a forgalomnak.

A fűrdőigazgatóság vendéglőnek az előnyösen ismert Poók Lászlót, a budapesti ismert vendéglős díszasztal fiatal, tevékeny tagját alkalmazta bérletnek. A konyhát a vendéglős édesanyja személyesen vezeti.

Poók László 37 éves, román. k. kath., volt pilóta. A szakmát atyja ünetében tanulta. később a „Svábhogyi Nagyszálló” ünetvezetője lett. Tovább képezte magát a „Dunapalotában” a (Ritz-ben) Budapest legelső szállodájában, majd a Székesfehérváros balatonkenesei üdülőjében, mint tisztviselő dolgozott. Itt kapta a megbízást a ráhál „Budapest” szálló igazgatására. Később a főváros tulajdonát képező Balatonvilágos üdülőtelep vezetője lett.

A fűrdőigazgatóság az idegen használatú „Eldorado” elnevezését nem tartja meg. Értelmezésük szerint az éterterm és szálló elnevezése „Balázs vités” lesz, amit mindenképpen helyeselnénk.

Szabó Károly „Székely oklevéltár”-ában van közzétve az eredeti oklevél szövege, mely szerint Balázs vités Tusnádfürdő várát három fiával és a hős tusnádfürdői és alcsúti székelyekkel a törökök és a tatárok ellen, vérenek bőséges hullásával, diadalmasan megvédelmezte, majd Csáky erdélyi vajda magyarországi seregében csatlakozott és továbbra is győzelmesen harcolt a törökök ellen, melyért a tusnádfürdői Fahid nevű birtokot kapta.

A fűrdőigazgatóság e nemes és hasznos elhatározásával méltóan örökíti meg a vezér és a győztes tusnádfürdői hősi emlékét. Az eredeti okirat szövegét a megyetörvényfalán méltóan fűggesztik ki.

Ami ideig tehát a fűrdőközség igényelnek és szórakozásának kielégítéséről gondoskodás történt. Az épületben van egy hatalmas hangversenyterem, táncparkettel, egy nagyobb éterterm, egy olvasó- és egy játéktér, továbbá tizenkét szoba. Az épület terraszán eszer vendég is helyet foglalhat és gyönyörködhetik az előtte feltáruló csodálatos természeti panorámában, a gyönyörű fenyvesektől évezett hegycsúcsokban, a Solyomkő vadregényes sziklacsoportjában, a csanakoktól élénk Csutás-tó és parkfűrdő vidám hangulatában,

melynél szebbet és amelynél samatosabb fényűzletet Nyugat-Európa híres fűrdőhelyein, még a Salskammergatban sem találhat a vendég.

Szerencsés választás volt a tehetséges Mieszi Miska cukrászterem elgánszokarának alkalmazása is, aki délelőtti és délutáni társaság ad, este pedig a „Balázs vités”-ben muzsikál.

A fűrdő ellátása is teljesen kielégítő, mert élelem kellő mennyiségben van és az ellátás nemcsak kielégítő, hanem teljesen savartalan és o'csónak mondható. A vendég 2.50—3 pengőért nyilvános étteremben is megédelhet és világathat a bécslészet, a székelygulyás és az ósgerinc kóstolt. A pensiókban az ellátás még olcsóbb. A pártatlan samatu erdei eper, majd a málna bőségesen áll rendelkezésre. Ennél finomabb gyümölcs el sem képzelhető.

Élénk élet van a „Három hussár”-ban is, ahol jász-senekar működik. Az étertermet csúszlival is Vass Géza vezet.

Ami élet a Cukrász-tónál és a kisebb étertermekben már élénk. Az idő kimondottan kedvező. A községnek a hideg, szabadfűrdőket és a partifűrdőt már élvezi. A kirándulási lehetőségek bőségesek és változatosak. A községnek vágyathat tetszene sarrin’.

Megbízható helyről veit értekezésük szerint a szeretfalva—szászregeni autóbusszvonalon az I. és II. osztályú utasok részére továbbra is szamozott zárt autóbussz üdöhelyek állanak rendelkezésre. Mindenki megtopja előre a számot és helyét. Az autóbusszokon torlódás nincsen. Tusnádfürdővel a vasúti összeköttetés a lehető legkedvesebb, mert a fűrdő fővasúti vonalban fekszik. A vonat befut a fűrdő közepébe.

Értelmezésük szerint Tusnádfürdőre ezelőre a következő ismert elővelősegek érkeztek:

Gróf Csáky Györgyné, báró Bánffy Albert és családja, ifj. báró Schilling László és neje, a gróf Degenfeld-család, a báró Villány család, dr. Wagner egyetemi tanár, Páskándy János belügyminisztériumi osztályfőnök és családja, Sasas Emer belügyminisztériumi osztályfőnök, a városi főosztály vezetőjének családja, dr. Józ Gyula egyetemi tanár és családja, dr. Somogyi Gyula főorvos, a gróf Teleki-család, gróf Mikea Hanna és még számosan.

Az Erdélyi Párt állásfoglalása hitvallásos iskolánkért.

Dr. Kovács Károly csikszeredei ügyvéd, E. P. tagozati főtitkárnak, a Csikszere-dában 1942 évi június hó 16-án a Nagyméltóságú M. Kir. Miniszterelnök ur jelenlétében lefolyt intézőbizottsági ülésen tartott beszédéből:

A bensős világos állásfoglalás hitvallásos iskolánk mellett. Főleírhatetlenül leszögezi az Erdélyi Párt álláspontját ebben az Erdély számára nagyhorderejű kérdésben, amely körül az utóbbi időben olyan veszőlyös ígatás folyik.

Párttagozatunk megalakulásának évfordulóján vármegyeszerte bensőszerű értekezleteket tartottunk a ennek során a mai nappal gyűlésünkkel elérkezettül Csikszere városához és a környező községekhez, hogy itt is beszámolhassunk arról a munkáról, amelyet megalakulásunk óta az elmult esztendő alatt végeztünk. Végtelenül nagy az örömmünk, hogy az alkalommal megunk köztül tisztelhetjük országos elnökünket gróf Teleky Biza urat a különösen élénk és Miniszterelnök urrai, a m. kir. kormány többi tagjait illusztrációk között egyetemben.

A mi gyűléseink m. t. intézőbizottság mindannyiszor ünnepélyes jellegűek voltak, megasztuk ugyanis a kisebbeket évtizedek alatt, hogy elnyomóinkkal szemben politikai megmozdulásaink sikalmával üntedest, sőt főlényes, fegyelmessé, de mindenképpen ünnepélyes magatartást mutassunk, mert hamar észrevehettük, hogy ezért minket irigyeltek sőt a maguk módja szerint repressáltak is.

A mai gyűlésünk különösen ünnepélyes színt nyert a Miniszterelnök ur és a többi Miniszter urak megjelenése által, mert ebben a tőnyben — smellatt, hogy népünk kimondott megbecsülését szemléltetjük, azt egyben gyakorlati szempontból is értékelni kívánjuk, mert így módjában van a m. kir. Kormányának közvetlen benyomásokat szereni köztársaságainkról s általában népünk erkölcsi és anyagi helyzetéről.

Milyen tisztelt Intézőbizottság!

Tagozatunk szervezési munkát befejezését nyertek, ennek eredményeként községi tagozatunkat a vármegye valamennyi községében kiépítve tagjaink számát meghaladta az ötvenezret. Pártirodánk pedig intenzív munkát végzve tevékenykednek úgy itt Csikszere-dában mint Gyergyószentmiklóson.

Hogy azt a szép eredményt elérhettük, azért a dicsőret népünk tisztelheteméltó jóvánságát és politikai érettségét illeti. Amidőn ugyanis 1 1/2 évvel ezelőtől elindultunk, hogy felszabadult népünket a magyar belpolitika vérkeringésébe bekapcsoljuk, mi politikai programot még nem is tudunk adni, mert honnan is adhatunk volna, hiszen a román elnyomás alatt magyar belpolitikai collegiumokat nem hallgathattunk, adtuk tehát programként azt, amit adhattunk. Adtuk a bizalmat azok iránt, akik az országvesztés nehéz munkáját végezték s akik nekünk a felszabadulás boldogságát hozták.

Népünk nem forradalmár s nem kalandor természetű — az okvetlenkedő csak azért is ellenségeskedés nem kenyere s a múltban sem volt az s ha a múltban, többnyire ellenségeskedés oldalán állottunk is — és a magatartásunk sohasem volt okvetlenkedő ellenségeskedés — ennek a magatartásnak forrása Madáchfalva és 1849 voltak. A történelem azonban igen

ságot tett, a magyar nemzet megint ösmagára talált s most már a nemzetért örökkéson aggdó székelynek is kevesebb oka lett az ellenséki magatartásra.

Bizalom, összetartás és fegyelm! — ezek voltak tehát a mi rekinduló programpontjaink mélyen tisztelt Intézőbizottság.

Amionban mélyen tisztelt Intézőbizottság pártunk az egy évvel ezelőtől — május 28-án — Kolozsváron megtartott nagygyűlésén részletesen kidolgozott, pontosított foglalt pártprogramját is.

Ki szóthatna ellene annak a célkitűzésünknek, hogy erős és független, minden magyart kobíró üelő Magyarországot akarunk;

kifogásolhatja valaki azt a törekvésünket, hogy dicső honvédségünket nélkülözések árán is harci értékűvé akarjuk fejleszteni.

Van-e kivétel való abban, ha pártunk a Kárpátok kossorúta eszer éves magyar földet élelternek tekintti a hogy testvéri ragaszkodással gondolunk a fölünk még mindég elszakadva sőt testvéreinkre s ezek között elsősorban a délerdélyi magyarokra!

Igen m. t. Intézőbizottság! Pártunk valóságos új honfoglalást akar és követel, hogy annak rendén felépülhessen a korszerű szociális szellemű Áthatott, minden magyar életet és értéket magába foglaló, védelmező és megtartó, megújult diadalmas Magyar Állam!

Pártunk további programjának ismertetésében vállunk, hogy a földet és tőkét, a munkát és a szellemet s egymással az összes termelést tényezőket nemzeti vagyonnak tekintjük.

Éppen ezért a legmoleggeben üdvözöljük a m. kir. Kormányt és különösen a jelen lévő Földművelésügyi Miniszter urat abból az alkalomból, hogy a legújabbban benyújtott és a jelenleg tárgyalás alatt álló földbirtokpolitikai törvényjavaslattal oly kemény elhatározó lépést tették ezen probléma megoldása felé.

Tovább menve célkitűzéseink terén, eljutottunk mélyen tisztelt Intézőbizottság problémáink legfontosabbibához, ahol, amely 22 éves elnyomásunk alatt a legfőbb aggodalmat és a legtöbb lelki izgalmat váltotta ki belőlünk, eljutottunk a nevelésiügyhöz s ennek keretében az ország magyar egyházak hitvallásos iskoláink problémájához.

Akadnak újabb az államszolgálatig tulburgó apostolai között, akik így kiáltottak fel.

Mit akarnak az egyházak iskolázás terén, hiszen az oktatásügy állami feladat?

Milyen dicsőnén hang mélyen tisztelt Intézőbizottság ez ma, amikor a keresztény utra tört ország közeleménye átkozva elrajta a Trianont megelőző és a Trianont előidéző tévelygését.

Es ma mélyen tisztelt Intézőbizottság, ma, amikor országunk sietve rizza, sietve tépi le magáról a liberális rezsim alatt megára engedett bilincseket s amikor a keresztény Magyarországot szomszédai küldi kereszties hadjáratra gyermekét, szabad-e többé elhagynia ilyen kijelentések? Bizonyára nem, az újbi kereszténynek lett Magyarországnak pedig lélekben vissza kell térnie oda, ahonnan eladult — vissza a Krisztusi világsemléthez.

Es a világsemlélet pedig azt parancsolja, hogy az ország legyen hű az s szerződéses megállapodásához, amely a kereszténység felvétele alkalmával egyház és az állam között létrejött.

De az általános nemzeti erkölcsi megóvásán kívül az ősi hitvallásos iskolák voltak történelmünk folyamán a magyar művelődés és a tudomány főkilyavítói, az idegen uralom alatt pedig ezekben talált otthont az állami iskolákból kiűzött magyar nyelv.

Mindennek az előrebocsátása mellett méltóztatásuk megengedni Nagyméltóságú Miniszterelnök ur, hogy előterjeszthessék azt a tisztelhetetlen kérdésünket — és nem csak a Csikszere városában domináló római katolikus egyház, hanem a többi történelmi magyar egyház nevében is — hogy méltóztatásuk pártunknak most körvonalazott program pontját a maga teljes egészében kormány programmá tenni.

Meg kell est tenni Nagyméltóságú Miniszterelnök ur annál is inkább, mert ha valamikor szükség volt arra, hogy az egyházak a nemzeti ügy sorszálatában kérdot kössenek, úgy ma, amikor a világot átforgató keresztények vivják gigantikus csatájukat, erre ma valóban szükség van.

Kedves Székely Testvéreim! A székely kérdés a székelyföldnek az ország vérkeringésébe való szerves bekapcsolásának ügye sietőn fő-fő program-pontja pártunknak és onán a pontnál engedessék meg nekem, hogy a szavaimat megint csak közvetlenül a Miniszterelnök ur felé intézzem.

Nagyméltóságú Miniszterelnök ur! Avok az ellenséges szavak, amelyeket Nagyméltóságod csak most legújabbban a sajtó útján a mi székely nemzetünkben intézett, eljutottak hozzánk s azok bennünk leirhatatlan örömet keltezték. Szóként az elismerés nélkül találatlan szorélyen el is hallgattuk volna saját jelentőségünk kibangsulyozását, de mert Nagyméltóságod lélekemelő elismerése bátoraságot üntött belénk, mi is büszkén és fennhangon jelentjük ki, hogy igen is az ősmagyarországi fajlanta tartaléka vagyunk és akarunk lenni, hogy a bennünk lévő nemzeti értékeket az ősmagyarországi s a mi örökre esent Magyarországnak szolgálatába állíthassuk.

De hogy est tehessük segítségre van szükségünk, erkölcsi és anyagi segítségre. Az erkölcsi segítséget megadják a Nagyméltóságod kiütető megemlékezés s az eszes hasonló megnyilatkozásokat, az anyagi segítséget pedig meg fogja adni a mi szorgalmunk és kitartó munkásságunk mellett a pénzügyi kormányzat bölcsessége. Mi tisztában vagyunk assal, hogy a gyer-

győi, csikszentdemekesi és csikmennyási helyőrségekben a jövőben éppen annyi veríték fogja ütni, mint a sovány barandákat mint eddig a szőlő és a tiszta víz vagyunk, hogy a mi sarkvidéki telünk nem fog enyhébbre változni és ha szeretett hazánktól az erkölcs magához ölel, az anyagi támogatást is kérünk, ezt csak azért tesszük, hogy annak segítségével annál nagyobb erővel tudjunk a nemzeti szolgálatára lenni.

Csikszereida megyei város közgyűléséből

Csikszereida megyei város képviselőtestülete 1942 július 2-án közgyűlést tartott Szász G. Gerő polgármester elnöklétével. Tárgysorozat a következő:

Csikszereida város 1942-43 tanévben felállítja a tanonciskolát. Ebből a célból elhatározták két főbirtokos tanítói állás szervezését.

As 1942. évi költségvetési tervet az elmúlt évi szerinti állapotok meg.

As általános kereseti adót 6 százalékosan állapították meg.

Jóváhagyott a városi mentelep létesítése ügyében a földművelésügyi miniszterrel kötött szerződés. Már több ízben beszámoltunk arról, hogy a földművelésügyi kormány Csikszereida városnak 400 ezer Pengő államszolgálati nyújtott egy mentelep létesítésére, ezzel a kikötéssel, a város köteles gondoskodni a mentelep elhelyezéséhez szükséges területről és azokról a megműveléshez szükséges 400 ezer Pengő befektetéséről. Ennek fejében a mentelep használatáért évi 35 ezer Pengő hűbérpénzt fizetnek.

A képviselőtestület jóváhagyta azt az egyeztet, amelyet ennek a kivételre kötöttek. Elhatározták, hogy a szőlődi szeszgyár és környékén a mentelepben szükséges 12 hold területet kisajátítás útján megszerel. A kiutalt 400 ezer Pengő államszolgálati az építkezéseket megkezdi az azonnal gondoskodni fog, hogy újabb 400 ezer Pengő kölcsönrel a további épületeket felépítse. A város ezen határozatának fizetelmébe volt az, hogy a mentelep által fenntartandó évi 35 ezer Pengő hűbérpénz fedése a kölcsön vesendő 400 ezer Pengő kamatát az évi törlesztéséi.

A vármegyei közgyűlési szövegkezelő megfelelő területet kér a városi gyapjúfeldolgozó üzem létesítésének céljára. A város örömmel támogatja a gondolatot és a rért területet a szőlődi kövesdomb alatti Öt melletti kőszággal adja.

Csikszereida város területén husár lakotanya létesítését tervezi a honvédelmi kormány. A városnak megfelelő területet kell adnia. Ebben az ügyben már a hivatalos közegek részéről megtörtént a terepszemle és legalkalmasabb területnek a Suta-fonyó közepében, a Csáka-tanya szomszédságában lévő területet találták. A város gondoskodik, hogy a terület irányában a járdát megközelíthetőségben az építési husár lakotanyáig és elhatárolás, hogy a lakotanya céljaira szükséges területet kisajátításal ugyancsak megszerel.

A város 250 ezer Pengő kölcsönrel két házat épít. És pedig egy házat, amelyben négy lakás lesz három szobával és egy házat négy darab két szobás lakással. A város ennek a két háznak a felépítésére pályázatot ír ki.

Zsögödfürdőt a város megveszi. Erre a célra a megfelelő támogatást kapott és megvásárolta a fürdő háromnyolcad részét. Ebben a pillanatban tehát tulajdonosa Csikszereida város Zsögödfürdőnek. Így elhatározták, hogy Zsögödfürdőt már ebben az évben megnyitja és a közönség rendelkezésére bocsátja. A fürdő megnyitását július hó 12-re tervezi. A fürdő egyetlen szállóját berendezés és üzembe helyezi. A fürdődíjat pedig 50 fillérben állapítja meg.

A Levante Egyesület részére a városnak alkalmas helyiségről kell gondoskodnia. Erre a célra a megfelelő pénzes rendelkezésre áll. Arról van szó, hogy a város akár új építkezéssel, akár kétszobás épület megvásárlásával állítja be a Levante otthonát. A helybéli közbirtokosság a székhatást eladása felajánlotta. A város most egy bizottságot küldött ki abból a célból, hogy megvizsgálja milyen átalakításokkal lehet a célnak szolgálatba állítani ezt az épületet és aztán dönt a megvásárlása ügyében.

A város foglalkozott a Határőr senekar elhelyezésével. Kötelezettségükben elvették a terület. Tárgyalásokat kezdett Korodi Jánosnak a gyakorlótéren lakó és befejezetlen házára. Azt esetleg befejezni és 10 éves bérlettel kivessz a senekar elhelyezésére.

Juhvász Péter-Pálkor.

Kedves idő ellenére nagyon gyenge volt a hagyományos szerdai juhvásár. Nem csodálom, ha a háromszéki vásárosok elmaradónak a juhvásártól, mert a felhajtott nehégy 100 jubból a köcsöpés minőségét is alig érte el fele. Ehhez mérten alakultak az árak is. A jobb kosok 45 pengőért keltek el. Az anyajuhok 40, gyengébb 30 pengő, bárány 15 pengő 2 hónapos korban.

Általában a csiki havasi gazdaságoknak a leggyengébb pontja a juhállomány minősége. A juhtenyésztés pedig legelső sorban legelő kérdés. Hogyan lehetőségek, hogy a kopár, sikkes legelőjű alföldi gazdaságok erőteljesebb juhállománnyal tudnak előállni, pedig a legelőjük már nyár közepén kizög? Rágassuk meg a régi hosszú fejlődésű és kicsi területű juhállományokat, amikor az Alföldön már régen bevezették azt a nagy területű és gyors fejlődésű „Zombori” juhajtást, amely nemcsak kitűnő értéktartó képességével válik ki, hanem gyapjának nagy hossza mellett a legkíméletesebb katonasportot szolgálja. A vér felírás és megkövetelt idegen kosok beállítását. Ezenkívül kedves erre az időpont is, mert a földművelésügyi miniszter ezen

„Zombori” fejős juhoknak az elterjesztését a milliárdos mezőgazdaságot fejlesztő tervvel kapcsolatban célkitűzésül köze felvette.

A növekedést erély oly nagy enekben a juhokban, hogy az egy éves kosok átlag súlya 60 kg., ugyanannyi az anyák súlya. A mi havasi legelőnkön még nagyobb testet építenének, bár legtöbbször havasi legelőnk javítására szorul. A legelő felület azonban: a kedvező csapadék mennyiség nálunk adva van. Itt nem kell borribilis kötséggel öntözni műveket létesíteni, hogy ne égjen ki a fü nyár közepén, sőt gazdag fűtermésű havasi legelőnk vannak. A szőrűves és mohos legelőnk pedig lényegében és mezei vadlőhere termővé lehet átalakítani.

Eddig a juhtenyésztéssel kapcsolatban nem tudtuk kiaknálni a természetnek a legnagyobb segítségét, a bőcséges és kedvező elosztású csapadékot, pedig Ausztrália parlamentjének az elnöke gyapjú székén ül, annak a jeleknek, hogy a hasonlóan csapadékban gazdag Ausztrália hatalmas városait és országának roppant gazdagságát ezen jámbor állatok gyapjának köszönhetik. *Molnár László.*

Könyvek között.

Dr. Révy Kornél: **MAGYAR BREVIÁRIUM.** (Köki kiadás.)

A Legnagyobb Magyar által köztudatba dobott magyar átlameret az a gondolat, amit ma nemcsak soradónál napjainkban a Széchenyi-emlékév gyakran nyomonköl kiiróperző, üres szóvirággá csúszott nagy jelenségekkel szembe kell állni valóssággá tennünk. A magyar önt-mertnek jelenből mitna vesztő úján nékülőhöz képest a magyar kultúrát leghevesebben kifejező irodalmi alkotások, amelyekben gyűjtünk adtak feleletet a magyar élet egyet és nemzeti kérdésekre. Ezekben a külföldös vezet Révy Kornél névű könyvben megjelent, köze 500 oldalos verse, népdal és prózaeset gyűjteménye az „Magyar Breviárium”

A szerző az előzőekben leírtakról a mű alapgondolatát és célját: „Ez a gyűjtemény megbírt beszélgetésre hívja meg az olvasót költőinkhez. Nem tudatom-törteneti szerepműre sorakoznak itt a magyar irodalom értékei, hanem kitérnek a mű és változóanyag korok lakóitól az egy-egy közös gondolat csúszó üzenetű köré csoportosulnak. Az irodalomtörténeti törvénnyel, a csúszó üzenetű üzenetben szemlélt az irodalom értékeit, és éppen ezért akarta nem akarta a folyton változó és mált korokhoz költ a halhatatlan alkotásokat; pedig azért halhatatlanok ezek a művek, mert nem haltak meg sorukkal együtt, hanem mindenjünk számára mindig van eleven módosulvalójuk. Az általános világszerte az forma csak hosszósza, szereplője a gondolatok eljuttatásának, de maga a gondolat tovább szemlélt értéke változatlan és mindenjünk lelkeben él, vagy szunnyadó gondolatot mozdit meg. Ebben a gyűjteményben a közös gondolat, mint szülőanya szólja egybe a legkülönbözőbb időkben: az egy szemlélt családban tartozó műveket, függetlenül attól, hogy melyik évszázadból, melyik vidékről származnak, milyen öntésben, dalban, versben vagy prózában jelennek-e meg.

Tizenegy estén át, tizenegy gondolat családi társaságban ülünk össze költőinkkel, hogy szóhasznukat egymással Arcukat nem látjuk, csak a gondolat lobban rájuk fény és szavukat halljuk, olykor-olykor dalra futunk és énekeljük népként dalába fogant költészetet.

As első estén a természetéről beszélgetünk tájakról, virágokról, tavaszról, őszről stb. A második estén közelebb a természet az emberrel. Különböző emberekől folytat a szó, megvitatjuk az emberi szer kérdéseit. A harmadik estén társat keresünk az embernek, hozzáillő. Vig, buzi, kétségbeesett szerelem dalai foltogatják torunkat, míg végre lehorgonyozunk a családi körben. A negyedik estén elpanaszoljuk küzdelmeinket, verejtékes harcunkat mellyel kenyertüket eszük. As ötödik estén ledobjuk a valóságok rabláncait és a bor nyitja meg a gondolat szilpelt. A hatodik estén pályázat mutatunk és gordolnak után megvált mirtvet a szeretet keresztényi fanyé. Ebből a családt, majd mind tágabb körű szeretet mozgitt fel lelkünket.

A hetedik estén azóta felkaptak legelőtöbbször problémánk: hasánk, nemzetünk sorsa. Régi dicsőségüket emlegetjük csüggedünk, bizunk, orot merítünk, utmutatás kapunk. A nyolcadik estén a szellemek beszélgetnek, (hisz ők vannak birtokosa a földnek), bölcseségre, szent nyugalomra tanítanak. A kilencedik estén a halál előtti kétségbeesés megrázó hangjait halljuk, akárcsak Krisztusét a keresztről: „Én Istenem, én Istenem miért hagyta el engem?” A tizedik estén a jobb, igazabb világ áhítása foglalja le és Csakosai bizonyosságával megerősödve hiszünk egy jobb világban és a lélek halhatatlanságában. As utolsó estén elvonnak előtünk legnagyobbjaink, akik legyőzték a halált. Eleinte hatalmas szervezők jönnek, akik lerakták lelkünk alapját és mikor annyi szerencsétlenség után majdnem egyedülálló évre elvezettük saját véréinkből való uralkodókat, egyserre, szinte varázslattal csodálatos egyenlőségű szemlélt utmutatók egész sora veszt minket a nagy ósok nyomán nemzeti létünk további útjain.

Ha a természetből a halhatatlanságig ívelő gondolatok fényesét az olvasónak sikerül összeharátkosnia költőinkkel és megtanulja együtt dalolni népként dalait, elértem célomat.

A Magyar Breviárium 11 estéjét átélve egy érszük, hogy a szerző kitűnő célját maradéktalanul elérte: Kulturált fő, mélyen érő lélek, a szó nemes értelmében modern ember biztos közzel és nagy szeretettel veszt a életés napok által hajszolt korszakát a nemzeti lélek regeneráló édesforrásában, a magyar irodalomhoz. *G. F.*

KÜLÖNFÉLÉK.

Támogassuk az erdélyi lövészek munkáját.

A lövészesegyletek célját minden magyar ismeri. És a cél a magyar katona eszmény szolgálata. Testben és lélekben katonaságtani minden magyar férfit és nőt a nemzetvédelem érdekében. A Lövészesegyletekbe tömörült magyar társadalomra nagy nemzetvédelmi kötelezettségek hárulnak. Külső és belső veszélyekkel szemben való felkészülés. Új honfoglalás ebben a hasában. Teljes nemzeti értékeink kibontásának lehetőségének biztosítása. Minden magyarnak belekapcsolása a legfontosabb hivatásba: a nemzetvédelemnek magasabb harcába.

Csikvármegyében is megalakultak ezek a Lövészesegyletek. Munkájukat fokozása érdekében rövidesen országos gyűjtés indul meg. As egész magyar nemzetben szólnak a felhívások. Nem lehet vitás az, hogy est meg is fogja érteni minden a hasaját szerető és nemzete emelkedését akaró magyar ember.

Ezért kérjük arra Csikvármegye minden lakóját, hogy amikor megjelennek a Lövészesegylet gyűjtőleveleivel, adja azokra jószívvel a filléreit. A legszentebb hasznos célra adakozik. A fillérel hozzájárul egy olyan nemzetvédelmi szervezetnek munkájához, amely legizgazabb magyar szívvvel dolgozik minden magyar boldogulásáért.

A lövész szellem terjesztését szolgálja az Erdélyi Lövészes Naptár is, amely most jelent meg és kapható az összes könyvtárakban és boltokban. Kérjük magyar közönségünket, hogy ezeket a naptárakat olvassa és terjessze. Ara 80 fillér.

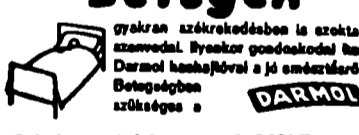
— **Honvéd nap vasárnap délután a gyakorlótéren.** Csikszereida város közönsége 1942 július hó 5 én Honvéd-ünapot tart. Ezen a napon lelkének egész szeretetével fordul a honvédségünk felé. Érsi az egész magyar társadalom, hogy lőtünknek, megmaradásunknak egész jövőnknek alapja a honvéd. Illó, hogy kifejezésre is juttassuk ezt a megbecsülésünket mindazokkal szemben, akik tagjai a honvédség kötelekének. Honvédek lenni büszkeség. És itt kötelezősége van az egész magyar társadalomnak. Ugy kell beállítani a nevelési rendszerünket az iskolától a családon keresztül minden vonalon, hogy az vérünkbe vigye át a honvéd iránti tisztelet és megbecsülést.

A mai honvéd napot is szenteljük ennek a célnak és állítsuk teljesen a katonai eszmény szolgálatába. Mi már láttuk, hogy a fegyver minden. Meggyőződöttünk egy keserves életben keresztül, hogy inkább becsülettel meghalni mint a pusztát kieresztani a kézből. A megbecsülést jelentő fegyvert biztos kézzel fogja a magyar honvéd. Mi társadalom segítség, adjuk hozzá egész erkölcsi támogatásunkat, hogy nemzeti létünk ismét nagygyá fejlődhessen a szeretetünkkel megacélozott honvéd fegyverén. A helybéli honvéd kötelek vasárnap délután a város és vidéke közönségét szivesen meghívják a Gyakorlótéren rendezendő ünnepségükre. As ünnepség kezdete délután 2 óra. Köszömeükök a Határőr társaszonak is.

— **Hasaság.** Zakariás Magda és Dr. Zaránd István m. kir. szakszidos, folyó évi július hó 30-án tartották esküvőjüket, Csikszereidában.

— **Doktorra-avatás.** Bóthy Sándort június 27-én Budapesten a jogtudományok doktorává avatták.

Betegek

gyakran az élethelyzetben is azokat szenvedni. Ezenkor gondoskodni kell Darmol haszkóval a jó emésztésről. Betegekben az élethelyzet a **DARMOL**

— **Ministeri biztos a HONSZ élén.** A m. kir. Bütygminiszter a Honvédelmi Miniszterrel egyetértőleg a Hadirokkantak Országos Nemzeti Szövetségének az autonómáját felügyeltetésre és ministeri biztosat a Szövetség eddigi elnökét Dr. Erti János ny. vasórnagy-örvost nevezte ki. Ugyanezen intézkedés alapján a ministeri biztos a HONSZ összes alakulatainál gyűléseket rendelt el a háboru tartamára.

— **Vitézi eskütétel.** As Országos Vitézi Szék elrendelte újabb negyven vitéznek az eskütételét. Csikvármegye Vitézi Széke 1942 július 5-én délelőtt 10 órakor a Vármegyei háza dísztermében, ünnepélyes keretek között tartja meg az új vitézek eskütételét és arra városunk és vidéke közönségét is meghívja. Háboruban állunk. A vitéz fogalom egyre idősebben közelebb kerül a lelkünkhez. Honvédelmi kötelezősége, hogy apoljuk a katonai eszmet és a magyar társadalmat ennek megfelelően a vitézi szemléletű levegőjében neveljük. A Vitézi Szék nagy szívt helyezi arra, hogy az eskütétel alkalmai az ünnepségek közül kiemelkedve ennek a célnak szolgálatában álljanak. Eppen ezért a nagy közönséget is hasznos szeretettel kéri, hogy minél nagyobb számban megjelenjenek az új vitézek eskütételén.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindasoknak, akik drága halottunk elvisszése miatt mély fájdalomunkban bármely formában részvételüket fejezték ki, ezúton mond halál köszönetet a gyászoló Nuriáné család.

